

முக்கனிச் சாரம்

(பாயிரத்தோடு)

*

1. பூபதிலீயர்
2. அம்லெது
3. நீ விரும்பியவாறு

*

ஆசிரியர் :

அ. மரியதாசன்

*

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கே உரியது.

*

கொழும்பு

வீரகேசரி அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

*

[Copyright Reserved]

*

1953.

நாலாசிரியர்

FOREWORD.

Of the three poems, constituting this "Trilogy" in Tamil (if I may say so for the want of a better word) **புலி** **சுலி** ("King Lear") appeared in the **Virakesari** in 1951, **அம்மெ** ("Hamlet") in the **Thinakaran** in 1953, and **நீ விரும்பியவாறு** ("As You Like It") appears in print now for the first time. But they were all composed some years—two of them certainly ten years—ago. Which of these was written first, I leave discerning critics to discover, if they have the patience.

SHAKESPEARE was not only a Prince among dramatists, but also a very great poet. Apart from his "Sonnets", "Venus and Adonis", "Rape of Lucrece" and a few other purely poetical compositions, his very dramas, 37 in number, forming the bulk of his output, move mostly in verse. But for the **poetic** quality of his plays, they would have been as dead as pork long, long ago, like the plays of his contemporaries and successors.

Failure by Tamil writers to realise this poetic aspect of his plays more than perhaps a want of an equal and efficient knowledge of both English and Tamil was responsible for the few "Translations" and *Prose Tales* from Shakespeare available in Tamil not having captured the imagination of the Tamil Reader—with the result that hardly any Tamil, who does not understand English knows the great writer or realises the large space he fills in World Literature.

I hope I shall not tread on the corns of anybody holding a contrary view, if I say that from the time

of that Aryan Hermit, Agastiar, the Tamils have shown a remarkable aptitude for inesting Aryan ideas on Grammar, Ethics, Religion, Philosophy and Literature and transforming them into "something rich and strange" of their own. The Tamil "Ramayanam" and the several "Bharatams" are among such patent examples.

Now Shakespeare too was an Aryan although from the West. He was, however, more than that: he was a Citizen of the World, some of whose ideas at least should be known to the intelligent Tamil, who cannot understand English. This need may be taken as my excuse for attempting to "put over" to my people some of the ideas of Shakespeare, not mine, in Tamil verse, and in words, which, but for rare exceptions, are simple enough to the average Reader.

I must confess that I was not a little heartened by the praise of writers and poets with a standing in the Tamil Literary World, who have seen my verses published as aforesaid, and I sincerely thank them for their generosity. My thanks are also due to Messrs. K. P. Haran & V. Loganathan, the Editors of the **Vira-kesari** and Mr. V. K. P. Nathan, the Editor of the **Thina-karan** for publishing the first two poems as aforesaid, and to my own children for their assistance in proof-reading.

120, Hultsdorp Street,
Colombo, 8th December 1953.

A. Maria Dason.

1 முக்கனிச் சாரம்

கடவுள் வாழ்த்து

(வேன் செந்துறை)

2 முண்முடி வேந்தன் முகத்திரு கருணை
எண்ணிட யாப்பும் எளிதினில் வருமே.

பாயிரம்

(நேரிசையாசிரியர்)

ஆங்கில கவியாம் அரியஷேக்ஸ் பியராற்
பாங்குடன் பகர்ந்து பல்லா யிரராற்
கண்டுங் களித்துங் கவிதையாய்ப் படித்தும்
பண்டுதொட் டின்றும் பரவசப் படுத்தும்
முப்பத் தேழு மூதறி வுணர்த்தும்
ஒப்பின் றுயர்ந்த உசிதநா டகங்களுள்
மூன்றிங் குதேர்ந்து மொழியச்
சான்றோர் சமேதம் தருவது நலனே.

குறிப்பு: (1) "முக்கனிச் சாரம்" = மாம்பழம், வாழைப்பழம், பலாப்பழம் போன்ற "பூபதிசீயர்," "அம் லெது," "நீ விரும்பியவாறு" என்னும் ஷேக்ஸ்பியர் அரு ளிய கனிகளின் சாறு எனப் பொருள்படும்.

(2) "முண்முடி வேந்தன்" = முள்ளினால் செய் யப்பட்ட கிரீடத்தைத் தரித்த (வழிபடு கடவுள்) இயேசு கிறிஸ்து நாதர்; முகத்து—ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை; இரு=இருக்கிற (வினைத்தொகை); கருணை—2-ம் வேற்று மைத் தொகை; எண்ணிட = (நூலாசிரியர்) நினைத்திட.

I

பூபதி லீயர்

(கவினிருத்தம்)

1. சீருங் கீர்த்தியுஞ் செல்வமும் மாட்சியும்
வாரு முன்பிரித் தானிய மண்டலம்
பூரு வத்தினிற் பூபதி லீயரே
சாரு நாள்வரை சங்கையோ டாண்டனன்.
2. பெற்ற மூவரும் பெண்களே யானரால்
கொற்ற வன்மிகக் கூனிய போதிலும்
மற்ற வர்கையில் வைக்கச்செங் கோலினை
சற்று மேவிரும் பாததைத் தாங்கினன்.
3. கோனரில் இரீகனுங் கோர்திலி யாவெனுங்
தனையை மாரினுள் தன்னுயிர்த் தாபரம்
அனைய வீற்றுதித் தாளினை யன்புடன்
மனதி லேற்றியே முன்னவன் போற்றினான்.

(அறரீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

- 4 எழிலினைக் கேள்வி யற்ற இறையவ ரிருபேர் வந்து
கிழவனின் கனிட்டை தன்னை மணந்திடக் கேட்டுக்
கேஞ்சி
ஒழுகிடு நாளில் லீயர் உடையன கொடுத்தே ஓய்வைத்
தழுவிடத் தனையை மாரைத் தன்னிடம் வாவழைத்தான்.
[எழில் = அழகு; கனிட்டை = கவிஷ்டை = கடைசியா
கப் பிறந்த மகள்.]

5. “வீட்டுலகெழுந்த பின்னர் விவாதமோன் நேற்ப டாமல்
நாட்டினைப் பிரித்தேன் மூன்றாய் நவின்றிடு நாருக் கோப்பச்
சாட்டிடு வேனின் நே”ன்று தலைவனே விளக்கிப் பெற்ற
சேட்டையை நோக்கி யன்பைச் செப்பிடக் கோனரில்
சொன்னான்:

[வீட்டுலகு = மோசூதம்; விவாதம் = தர்க்கம்; நவின்றி
டும் = சொல்லிடும்; நார் = அன்பு; சேட்டை = சிரேஷ்டை =
மூத்த மகள்.]

6. “பற்றதன் பொருளைக் கூறப் பதமிலை விழியின் பார்வை
மற்றருந் திரவியங்கள் வடிவயிர் மகிமை சுவேச்சை
பெற்றேரு பிள்ளை காட்டும் பரிவிலும் பேரிதே” யென்னக்
கொற்றவன் கொடுத்தான் நாட்டிற் குறித்தோரு பாகந்
தன்னை.

[பதம் = சொல்; சுவேச்சை = சுயேச்சை = சுதந்திரம்;
மற்றருந்.....சுவேச்சை = வடிவு, உயிர், மகிமை, சுவேச்சை
ஆகிய மற்ற அரும் திரவியங்கள்.]

7. முன்னவன் வார்த்தை முற்றாய்த் தனதளி துலக்கிற்
றென்றும்
இன்னுமே பேரிதே யென்ற இடைமகட் கேற்ற பாகம்
மன்னவன் கொடுத்துச் சின்ன மகளினை நோக்கிச்
சொன்னான்,
“என்னதான் கூறப் போரு யெடுத்தீடச் செழித்த
பங்கை?”

[அளி = அன்பு; போராய் = போகிராய்—இடைக்குறை.]

8. அக்கைமா ருரைத்த பற்றி லபகட மிருக்கக் கண்ட
சோக்கவேல் விழியி னானும், “சோல்வதற் கிலையோன்
றே”ன்றான்

மிக்கவே யதிச யித்து வேந்தனுஞ் சொன்னான், “சொல்லத் தக்கதொன் றில்லா விட்டாற் றரவுமொன் றிலதாய்ப் போமே.”

[இலை=இல்லை, போமே=போகுமே—இடைக்குறை கள்; சொக்கவேல் விழி = அழகிய வேல்போன்ற கண்; வேல்விழி—உவமைத்தொகை.]

9. “கட்டிய கணவர் மார்க்குக் கனிவிலா துமக்கு முற்றுங் கோட்டிய வக்கை மாப்போற் கொடுத்திட வியலா தேன்னால் கீட்டிய கோழுந் னுக்குக் கிடைக்குமென் பரிவிற் பாதி நடடேனை வளர்த்து நாரைக் காட்டிய வுமக்கு மீதி.”
[கொழுநன்=காதலன்; நார்=அன்பு; கனிவு=உருக் கம்.]

10. என்று கோர் திலியா சாற்ற னன்றவன் கோதித்துப் போங்கி, “இன்றுமே தொடங்கி யெம்முள் எவ்வித விரித்து மில்லை ஒன்றுமே கொடுக்கப் பாகம் உனக்கிலை யெமது நாட்டில் மன்றலில் விரும்பு வோனை மணந்துபோ” வென்றே சொன்னான்.
[மன்றல்=கலியாணம்.]

(கொடுக்கப்பார)

11. சினமிக்குதோ னுண்மையனைத் தேரிகிலையுப் போய்யு ரைத்த கோனிலிற்கும் இரீகனிற்குங் கொடுத்தான்க னிட்டை பங்கும், இனிமாறி மாதமொன்ற யிவர்மனையில் வாழ்வதற்குந் தனதுபரி வாரமநாய்ச் சதவீர ருங்கேட்டான்.
[சதம் = நூறு.]

12. இந்தமதி யீனமெல்லாம் எதிர்த்தநற்கெண் டின்பிரபை அந்தநகர் நாட்டிலில்லா தகன்றிடவே ஆணையிட்டான்; வந்தவிரு காதலரை வரவழைத் “தேன் னன்பொழிந்த எந்தவொரு சீதனமில் லாதிவளை யேற்பீரோ?”
[இது முதல் இரு பாக்கள் ஒரு தொடர். சீதனம் = ஸ்திரி தனம்.]

13. என்றதற்குப் பார்கண்டி இழியிறைவன் “இல்லை”யென அன்றமங்கை செய்பிழையை யறிந்தபிரான்ஸ் பேரரையன் னன்றவனைக் காதலித்து நாரிறைவி நாட்டிறைவி என்றவளை யேற்றவளோ டேகிணன் தன்தேசம்.
[இழி=இழிந்த, கீழ்த்தரமான; செய்=செய்த—வினைத் தொகைகள்; நாரிறைவி நாட்டிறைவி=Queen of his heart and of his country. தேசம்=தேசத்திற்கு (4-ம் வேற் றுமைத் தொகையில் செய்யுள் முடிவது இலக்கியத்திற்கு மாறான தன்று.)]

14. சிலநாட்க ழித்ததுவும் செருக்கடைந்த ழுத்தமகள் பலமிழந்த பார்த்திபன்றன் பரிவாரத் தைச்சுருக்க கலகங்கள் செய்தரென்று கடத்திவிட வேண்ணியவள் குலமகளுக்கு கேராத கூதறைக ளேவிவிட்டாள்.
[கூதறைகள் = கீழ்த்தரமான செயல்கள்; கலகங்கள் செய்தர் = (இலீயருடைய பரிவாரமாகிய நூறு வீரர் கல கங்களைச்) செய்தார்.]

15. கட்டளைகள் லீயரிட்டாற் கவனியா தேயிருக்கத் துட்டவிந்தச் சூர்ப்பணகி தூண்டியதாற் ருசர்களும் மட்டுமரி யாதையின்றி மன்னவனை நிந்தையினால் கட்டப்ப தேதிவரும் காலமதி லங்கொருநாள்.
[இதுமுதல் இரு பாக்கள் ஒரு தொடர்; சூர்ப்பணகி = சூர்ப்பணகி போன்றவன்; தாசர்கள் = அடிமையுழியர்.]

16. கிட்டவி ருக்கவேண்ணிக் கேண்மையினுற் கீழ்வேடம்
இடவேந்த கேண்ட்பிரபே யேதிருரைகள் பேசினின்று
துட்டவொஸ்வால் டென்பவனை துரிதமாய்த்தன்
காலாலே
தட்டிவி முத்திவிட்டான் தரைமணலைக் கவ்விடவே.
[துரிதம்=விரைவு.]
17. ழுடனென்ற பேர்வகித்த மூதறிவுப் பையலொன்றும்
கூடவன்பா லேதொடர்ந்து கொற்றவனார் குற்றமெல்லாம்
பாடன்மு கத்தாலும் பகடிமு கத்தாலும்
வாடவிடாப் பாடமதாய் மன்னனுக்குச் சாற்றிவந்தான்.
18. வஞ்சகியின் வாயினின்று மண்டுகங் கள்போல
ஒஞ்சியா தேவிமுந்த வரைகடமைக் கேட்டமன்னன்
எஞ்சிய பற்றுரைத்த விடைமகளி னில்லமதில்
தஞ்சம டையவேண்ணி தன்யாதாய்க் கேண்டை
விட்டான்.
19. தூதனங்கு சேர்ந்தகணம் துட்டகொன ரில்கடிதம்
ஏதுவாய் ஈன்றவனை ஏற்காதி ருக்கவேண்ணி
பாதகி இரீகனென்பாள் பத்தாவு டன்கிளாஸ்தர்
போதனை கேட்பாள்போல் போனாளி வன்மனைக்கு.
[கிளாஸ்தர்=ஒரு பேர்பெற்ற பிரபுவின் பெயர்.]
20. அந்தமனை நீங்கிவரும் ஆகடியங் கொற்றவற்குத்,
தந்தகொடு முழியனைத் தாக்கிய டித்தகேண்டை
வந்துகண்ட இரீகனென்பாள் வன்கணவன் கொற்றவற்கு
நிந்தையெனப் பாராமல் நேரேவி லங்கிலிட்டார்.
[இரீகனென்பாள் வன்கணவன்=இரீகன் என்பாளும்
அவன் நாயகனாகிய வன் கணவனும் (உம்மை, கொலை)]

(சத்தக் கவிஞ்சுத்தம்)

21. மனைமுன்வரு முதுமன்னவ னிதுகண்டதும் “உனையார்
எனையாரென மதியாமலே யிவேத்தவ னிதனில்?”
எனநும்மகள் மணவாளனு மிதுசேய்தன ரெனவே
சினமிக்கவ னவளெங்கெனத் தேரிவித்தனன் பிரபே.
[மகள்=மகளும் (உம்மை, செய்யுள் விகாரத்தால்
தொக்கது.)]
22. இறைவந்தது தேரிவித்தது மிடைபுத்திரி வழியால்
உறுதன்களை யுரையாடிட விபோன்மைய திலதேள்
றறிவித்தது மரையன்வேகு கொதிகொண்டவ ளயர்வு
குறையென்றவள் சமுகம்தர ன்லைநின்றனன் குமிறி.
[அயர்வு = (கள்ள) வருத்தம், குமிறி = (கொதி நீர்
போல) ஒலித்து.]
23. சமுகங்கொடு மகடன்னொடு சனியன்போலக் கொனரில்
குமிறும்முது தலைவன்முனை எமன்வந்தேனக் குறுக,
அமுதுட்டிட மிகஞ்சினை யுமிழ்பாம்பிதேன் றரையன்,
“நமதிந்நரை தனைநோக்கிட ஒருநாணமு மிலையோ?”
[எமன்=சாக்கடவுள்.]
24. எனவன்னவள் பிழையென்னென இடைபுத்திரி முனவள்
மனமொத்தவள் மனவன்றனைக் கொனரிப்பதி சேலவும்
தனதில்இரு தசவீரும் இனும்ஐவரில் அதிகம்
முனிவில்கொள முடியாதேன முதுமன்னவன்
சொலுவான்.
[பதி=இடம்; சசம்=பத்து; முனிவில்=முனிவு+இல்
=பகையில்லாமல்; தனதில்=தனது மனை; சொலுவான்=
சொன்னான் (கால வழுவமைதி) — சொலுவான் (இடைக்
குறை)]

25. “தோகையின்படி உனதன்பினிற் கோனரில்அளி
 இருமைத்
 தகைமைத்தே அதனாலினி அவளேகதி” எனவே,
 “மிகையேமிகை தசகஞ்சுகர்! நமதேவலர் வினைமேல்
 வகைவேறேதும் வடிவோவினி?” எனமாறினள்

கோனரில்.

[கஞ்சுகர் = மெய்க்காப்பாளர்; வினை = பணிவிடையா
 கிய வினை; அன்பினின் = அன்பு + இன் (சாரியை) + இன்
 (ஐந்தனுருபு ஒப்புப் பொருளில் வந்தது) = அன்பினைப்
 போல்.]

(அறநீர் ஆசிரிய விருத்தர்)

26. கோத்தித்தான் புலந்தான் சுரர்முன் கோடிமையைக் கூறிப்
 பாம்பாய்
 உதித்தார் இருவர் தம்மை ஒறுத்திட வேஞ்சந் நோந்தான்
 விதித்தான் வேளிதான் ஏக வருமழை புயலை நோக்கான்
 மதித்தான் இருளில் சேர்தல் இழிவில தென்றே மன்னன்.
 [சுரர் = தேவர்; ஒறுத்திட = அழிக்க, தண்டிக்க; வெஞ்
 சம் = சபதம்.]

(ஔ வேற)

27. மையினை விழைந்து லாவும் வலியுடை விலங்கு தாமும்
 பெய்யுமிம் மழையிற் சேக்கை பிரிந்திட விரும்பா ராவில்
 ஐயனை வெளியிற் போக ஐயையோ விடுத்தார் பாபம்
 செய்வதைத் தலைமேற் கொண்டு சேயெனப் பிறந்த
 பேய்கள்.

[மை = இரா (மை நிறமானது அக்குணத்தினையுடைய
 இராவுக்கானபடியால் பண்பாகுபெயர்); விழைந்து = விரும்பி;
 வலியுடை விலங்கு = சிங்கம்போன்ற வலிமை பொருந்திய
 மிருகங்கள் (விலங்கு = பால்பகா அஃறிணைப் பெயர் பன்
 மைப் பொருளில் வந்தது); ஐயனை = தந்தையை.]

28. போனவன் மழையிற் றேய்ந்து புகலிட மில்லா தலைந்து
 வானினு முயர்ந்த சீற்ற வலியினுற் பித்த குகை
 கானிடை யிருந்து கோனைக் கரைநகர் உடோவார்க்
 கோட்டை
 தானதிற் சேர்த்தான் கெண்டின் தயையுடை பிரபு தானே.

[கோ = அரசன்; உடோவர் = இங்கிலாந்தின் தென்கரை
 யில் உள்ள ஒரு துறைமுகம்; கெண்ட் = இங்கிலாந்தின்
 தென்கிழக்குக் குறிச்சி; கோ + ன் + ஐ = கோனை (“கோ”
 என்னும் பெயர் “ன்” சாரியை பெற்று 2-ம் வேற்றுமை
 உருபேற்றது.]

29. சேர்த்தின் வங்க மேறிச் சிறப்புறப் பிராஞ்சை யாளும்
 பார்த்திபன் றேவி யான பரிவுள கனிட்டை காதில்
 வார்த்தனன் சேட்டை மாரின் வஞ்சகச் செயல்கள் யாவும்
 போர்த்தொழில் செய்தால் நாடு பூபதிக் காசு மேன்றான்.
 [பார்த்திபன் = அரசன்; வங்கம் = கப்பல்; பரிவு = தற்
 கைமேல் உண்மை அன்பு; “காதில் வார்த்தனன்” — இலக்
 கணை.]

30. அக்கைமார் கோடிமை யாவு மறிந்தகோர் திலிபதைத்துத்
 தக்கவோர் படையி னோடு தருக்குற்றோர் வலிச வட்டித்
 திக்கிலான் வசமே யாட்சி திருப்பிட வெண்ணி உடோவார்க்
 பக்கலி லிறங்கிப் பிதாவைப் பரிவுடன் தேட லுற்றான்.
 [தருக்கு = செருக்கு; சவட்டி = கொன்று, அழித்து;
 பக்கல் = அருகு, அயல்.]

(கவி விருத்தர்)

31. கஞ்சுகர் காவலைத் தாண்டிய காவலன்
 விஞ்சிய வீற்றினால் ஆடையுந் நீங்கியே
 நெஞ்சிலே தான்பதி யென்னுந்நினைவினால்
 துஞ்சுவ யல்மலர் சூடிய லைந்தனன்.

[விஞ்சிய வீறு = பைத்தியத்தின் மேலீடு; பதி = அரசன்; துஞ்சுவயல் மலர் = வயல்களில் வாடும் பூக்கள்.]

32. காரிகை யேவலர் கண்டவிக் காட்சியை
சோரும வள்வயின் சோன்னதுஞ் சிந்தையை
நேரிது வாகநி மீர்த்திடு வோர்தமைக்
கோரினள் சீர்சேயக் கோர்திலி பொன்னுடன்.

[காரிகை = அழகிய கரிய கூந்தலையுடைய பெண் (கோர்திலியா); வயின் = இடம்; கோரினள் = வேண்டினள்.]

33. சோன்னம ருத்துவர் சோஸ்தம ளித்ததும்
பொன்னினி யல்பினள் பூசனை செய்கையில்
மன்னனி வள்மக ளென்றமன் னிப்பினை
தன்முழந் தாள்களில் தாழ்ந்துமி ரந்திட.

[இது முதலிரு பாக்கள் ஒரு தொடர்.]

34. தன்முழந் தாள்களில் தந்தையின் ஆசியை
அன்னவ ளாங்ஙனம் வேண்டிடத் தாழ்ந்தளால்
இன்னலைத் தீர்த்திட வீற்றினள் ஈன்றவன்
சேன்னியைத் தாவிமுத் தம்பல செய்தனள்.

[பொன் = இலக்குமி; தாழ்ந்தள் = (தந்தையை வணங்க) தாழ்ந்தள்; ஆல் = ஆசை; சென்னி = தலை.]

35. இங்ஙன மிவ்விரு பேர்தமை விட்டுப்போர்ச்
சங்கமஞ் சேன்றுநி கழ்ந்ததைச் சாற்றுமுன்
பங்கமி ழைத்தமா பாதகப் பெண்களின்
சங்கதி தன்னையுங் கூறுதல் தர்மமே.

[போர்ச்சங்கமம் = இருபக்கப் படைகளும் கைகலக்கும் இடம்; மாபாதகப் பெண்கள் = பெரும் பாவஞ்செய்த கொளரியும் இரீகனும்.]

(கோச்சகக் கவியா)

36. கொனரிலி னைக்கோண்ட குற்றமில்லா “ஆல்பனியை”
மனதிலன்னாள் வெறுத்தாள்தன் மாசினைக்க டிந்ததனால்
இனமினத்தோ டென்றாற்போல் ஈரமலிரீ கன்றன்னை
சினமுமிழங் “கோண்வாலே” ன் கொடியனே
கோண்டிருந்தான்

[குறிப்பு: - கொனரில் கணவன் பெயர் ஆல்பனி; இரீகன் கணவன் பெயர் கோண்வால்; ஈரம்இல் = இரக்கமில்லாத; உமிழும் = கக்கும்.]

37. பிரபுகி ளாஸ்தருக்குப் பிறந்தவிரு மக்களுள்ளே
கரவிற்கா முற்றபெண்ணாற் கண்கோண்ட ‘எட்மண்டே’
மரபின்ப டிமணந்த மங்கைபெற்ற ‘எட்காரி’ன்
உரிமையைக் கவர்ந்துகோண்டா னுருட்டுப்பு ரட்டாலே.

38. எட்மண்ட்தன் தந்தையின்மேல் இயம்பியகோ
ளாற்பிரபைக்
கட்டிநாற் காலியிலே கண்ணைக்கோண் வால்சிதைக்க
எட்டித்த தேத்தன தேவலனாற் காயமுற்றுப்
பட்டபதிக் கேட்மண்டைப் பதிலாயிரீ கன்விழைந்தாள்
[பட்டபதி = இறந்த கணவன் ஆகிய கோண்வால்.]

39. நிறையொன்றில் லாக்கோனரில் நிகழ்போரில் தன்பதியை
மறைவின்றி கொன்றுதன்னை மணக்கும்ப டியேகடிதம்
கறையிற்பி றந்தொழுதங் கயவனேட் மண்ட்கையில்
உறையத்தூ தாய்விடுத்தாள் ஒஸ்வால்டென் னூழியனை.

[நிறை = கற்பு; நிகழ் = நிகழும் — வினைத்தொகை; கறை = குற்றம்; கயவன் = கீழ்மகன், நீசன்; உறைய = சேரி.]

40. அண்ணைய கற்றிவிட்டு அப்பன்மு கத்திருந்த
கண்ணையுமே யவிப்பித்த காதகனை லீயர்பெற்ற
பெண்ணினுரு வேயெடுத்த பேய்களே காதலனாய்
எண்ணிந டந்ததனை எவரும்பொ ருத்தமென்பார்.

[கண்ணை அவிப்பித்தல் = கண்களின் பார்வையைப் போக்குவித்தல்.]

41. கண்ணிழந்த கிளாஸ்தரினைக் கண்டோஸ்வால்ட்
கோல்லவந்து
மண்ணிழந்த எட்காரால் மாண்டானி வன்மடியிற்
கொண்டுவந்த காகித்ததை ஆல்பனிக்கேட்
கார்கோடுத்துத்
தண்டிக்க வெட்மண்டைத் தான்வருவா னென்றுரைத்
தான்.

[மண் = நிலம்.]

42. துன்னடத்தைக் காரனெட்மண்ட் துணிவாகத் தாக்கிய
தால்
பின்னிகழ்ந்த போரதனிற் பிரித்தனியர் தாம்வென்றார்
தன்கைதிக ளேயான தலைவனுடன் கோர்திலியை
மன்னிப்பொன் றில்லாமன் மாய்விக்கச் சிறையிலிட்டான்
[பின்னிகழ்ந்தபோர் = பிரித்தாரியர் படைகளுக்கும்
பிராஞ்சு தேசப் படைகளுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த சமர்.]

43. மக்களது மாறுமன மிவர்பாற்சா ராதிருக்கத்
தக்கம றியலிற்ருத் தானிவரைப் போக்கினென்
றிக்கோடியன் கூறியதை இவன்பிர சாநிலைக்கு
மிக்கசேய லென்றுரைத்து மிரட்டினான் ஆல்பனியே.

[மறியல் = சிறை.]

44. இதற்கெதி ராயிரீகன் இவந்தன்ப டைகளுக்கு
முதற்பதவி தன்பேரான் முனையல்வ கீத்துவெற்றி
யதற்கிறைவ னானதன லால்பனிக்குத் தானுமவன்
எதற்குமீ டென்றுரிமை இறுமாப்பைக் காட்டிடவே.

[இது முதல் இரு செய்யுட்கள் ஒரு தொடர். முனை யில் = (போர்) முனையில் ; ஈடு = சமம்.]

45. “தன்தகைமை யாலுயர்ந்தான் தழைக்கவில்லை
நின்பேரால்,
என்றுமுத் தாள்மறுக்க இதற்கிரீகன் தன்னுரிமை
தன்னாலேவ் வுத்தமற்குஞ் சமமான னென்றுநிற்க,
“உன்கனைவ னெனினல்லோ ஒக்கும்தே”ன் றுள்
கோனரில்.

[மூத்தாள் = கொனரில்.]

46. “சரசம்பண் வோர்தீர்க்க தரிசிகளு மாவதுண்டு !
உரியோனே யெனவேளியா யுரைக்கின்றே னெ”னரீகன்,
“மருவம னதிலுண்டோ மாப்பினையை நீதானே”ன்
றரவம்போற் சீறினளே யவளுணவில் நஞ்சையிட்டாள்.

[சரசம் = கேலி; தீர்க்கதரிசி = பின் நடப்பதை முன் காண்போன்; உரியோன் = கனைவன்; கொனரில் இரீகனது உணவில் நஞ்சைச் சற்றுமுன், போட்டுவிட்டாள்.]

47. “உன்னுடன் பாட்டினிலே யுறையவில்லை ய்தே”ன்
றுன்
தன்மனைவி யென்றவட்குத் தலைப்பிரபா மால்பனியே.
“நின்னுடன் பாட்டிலுமே நிற்கவில்லை” யென்றேட்
மண்ட்
வன்முமுடன் சாற்ற, “வம்பா, என்னிலது தங்கியதே !

[இதுவுமடுத்த பாட்டும் ஒரு தொடர்.]

48. உன்னையுமென் னில்லாளென் உரகத்தை யுந்துரோகம்
பின்னியதன் பேராலே பிடிக்கிறேன்உன் எக்காளம்
தன்னையீயு திங்கோருவன் தரிசனம் ஆகானேல்
என்வலியை நீயறிவா யே"னமுடித்தா னுல்பனியே.

[உரகம் = நெஞ்சினால் நகரும் பாம்பு; தரிசனமாதல் =
கண்ணுக்குப் புலப்பட வருதல்; ஆகானேல் = ஆகாவிட்டால்;
முடித்தான் = (கூறுவதை) முடித்தான்; எக்காளம் தன்னை
நீயுது = எக்காளத்தை நீ உது.]

49. எக்காள முதியதும் எட்காரே யெட்மண்டின்
மிக்கபழி கள்யாவும் விளம்பியவ்வின் னொடியிரை
தக்கபோரில் தறித்தான்நஞ் சாலொழிந்தா னேயிரீகன்
அக்கையொரு கத்தியினால் அகற்றினளே தன்னுயிரை.

[இன்ன உயிர் - துன்பம் செய்த உயிர்.]

(கட்டைக் கரியா)

50. சோன்ன தூர்ச்சனர் பட்டே தோலையுமுன்
தோல்வி யற்றுச் சிறையகம் பக்கவள்
தன்னைத் தான்கோலை செய்தனர் போலவே
சாட்ட மாய்த்திட எட்மண்ட் பணித்ததால்
மன்னன் வாழ்த்தி மகிழ்ந்த மகளினை
வன்கொ லைக்கையே தொங்கவே வைத்திட
அன்ன பாதகம் செய்த தொழும்பினை
ஆண்டே யக்கணங் கொன்ற னரையனே.

[அகம் - உள்; சாட்ட - தற்கொலை செய்தாளெனச்
சாட்டத்தக்க மாதிரியாக; வன்கொலை - குணவாகு பெயராக
அக்கொலையைச் செய்தவனைக் குறிக்கின்றது; தொழும்பன் -
அடிமை; ஆண்டே - அவ்விடத்திலேயே.]

51. ஏங்கிப் பூவை யுடலினை யின்றவன்
ஏந்தி யால்பனி பாசறை வந்துழி
தீங்கின் வாழ்நர் தோலைந்தன ரென்பதுந்
தேரத் தானிய லாத சூரிசிலே,
"நீங்கள் கல்லின ரோஅழு மின்"னென
நின்ற நண்பரை நோக்கி யுரைக்கையில்
தாங்கத் தான்முடி யாத கவலையால்
சாய்ந்து விண்ணுல கேய்தினன் லீயரே.

[பூவை - (உவமை ஆகுபெயராக) இனிய குரலின
ளான கோர்திலியாவைக் குறிக்கின்றது; தீங்கின் வாழ்நர் -
நிங்கினால் வாழ்ந்தவர் - (கொனரில், இரீகன், எட்மண்ட்);
தேர - விளங்க; சூரிசில் - அரசன்; நீங்கள் கல்லினரோ -
(இவ்வுடலைக்கண்டும் அழாமலிருக்க) நீங்கள் கன்மனத்தி
னரோ?; அழுமின் - ஏவல் பன்மை.]

(பூபதி லீயர் முற்றிற்று)

II

அம்லெது

(நிலமண்டலவாசியப்பர்)

1. ¹கங்கைபோ லாநிறை கரவா தமுதை
எங்கணும் போலிவா யிரங்கும் இடென்மார்க்குத்
தேயந் தன்னைச் செங்கோல் ²ஓச்சிய
நாயக னொருநாள் ³நற்கனி வனத்தினுள்
ஆசன மொன்றில் அயர்ந்தவச் சமயம்
மோசமா யுயர்க்கு முடிவுவந் தமையால்
பிரசைக ளறியப் பிரசித் தமாகக்
காவல னிறந்த காரண மரவின்
விடமென மொழிந்து வேந்தனு மாசிய
தம்பி “**கிளாடியஸ்**” தமையன் விதவையை
⁴மதியிரண் ளள்ளே மணமுஞ் செய்த
விதிக்கேதி ரான விபரீ தங்களைக்
⁵கஸ்திக ளுடனே கண்ட **அம்லெது**
என்றவந் நாட்டின் இளவர சந்தன்
அன்னையின் செயலா ளளவிலா நாணமுந்
தந்தையின் ⁶வீவாற் றுங்கொணத் துயரமுஞ்

குறிப்பு:- (1) கங்கை மாநதிபோல் பசுக்கூட்டங்கள் பாலை
ஒளியாது எங்கும் தாராளமாய்ச் சுரக்கும் (உவமையணி),
“ஆனிரை” (ஆன் + நிரை) எனினும் ஒக்கும்; (2) ஓச்சிய =
செலுத்திய; (3) நற்கனிவனம் = Orchard; (4) மதியி
ரண்டு = இரு மாதங்கள்; (5) கஸ்தி = மனநோ; (6) வீவு = சா.

சிந்தையைக் கலக்கச் சினேகிதன் ஒரேசியோ
சொன்னவார்த் தையினால் தோன்றிடு மாவி
மன்னவ னாக மாண்டவன் ¹பசுவோ
என்றறி வதற்காய் இருவருங் கூடி
நின்றகொத் தளத்தில் நெடுங்கா வல்சேய
நடுங்கிடுங் குளிருள நள்ளிர வினிலே
²திடுங்கிட வருவம் தேன்பட மகனும்
தந்தையன் ³சாயரூன் சமுசய மீலையென,
வந்த ⁴வாவேசம் ⁵மகத்துவ நடையுடன்
நின்றவர் வழியாய் நிலத்தனைத் தோடாது
சென்றுபோ கையிலே ⁶சேயனும் **அம்லெது**,
“அப்பனே யரசே, யாதுகா ரணமாய்
இப்படித் திரிவது? இயம்புக நோக்கம்!”
எனவது ⁷சைகையால் இவனையே யழைக்க
⁸மற்றவ ரீவனை மறித்திட மீறிக்
கொற்றவன் ⁹நிழலிடம் குறுகிட நடந்தபின்,
“இனிமேற் றோடரேன்; இயம்புக கருத்தை”
எனவது தரித்தே, “என்மொழி கவனி:—
உன்பிதா ஆவிநான்! ¹⁰உத்தரிப் பிடத்தைச்
சொன்முக மாகச் சொல்லிட மயிர்கள்

(1) பசு = ஆன்மா, ஆனி; (2) திடுங்கிட = திடுக்கிட
(மெலித்தல் விகாரம்); (3) சாயரூன் = சாயல்தான் = உரு
வம், பிரதி; (4) ஆவேசம் = ஆனி; (5) மகத்துவ = ஓய்யா
ரமான, பிரபலம்; (6) சேயன் = மகன்; (7) சைகை = குறி
காட்டல்; (8) மற்றவர் = ஒரேசியோ முதலியோர்; (9)
நிழல் = ஆனியின் நிழல்; (10) உத்தரிப்பிடம் = கிரீஸ்தவ வழி
பாட்டில் சாவானபாவத்தில் இறவாதோர் மோட்சம் சேரு
முன் தம் பவக்கறை சுத்தமாம்வரையும் தங்கவேண்டிய
இடம் அல்லது நிலை. (Purgatory).

சிலிர்சிலிர் த் துயரும்! சிறையதன் கெந்தகச்
 சுவாலையிற் பவக்கறை சுத்தமாம் வரையும்
 அவாவுடன் நீங்க ¹அங்கலாய்ப் பிருந்தும்
 அங்கியான் பகலிற் றங்கிட வேண்டும்!
 இங்கர வாலே யென்னுயிர் நீங்கிய
 கதைதனைப் பரப்பிய ²கட்செவி யெனது
 விதவையைக் கெடுத்த விபரீ தத்தோடு
³மகுடமுந் தரித்து வாழ்கிற தறிவாய்!
 பழம்மிகத் தோங்கும் பாரிய ⁴படப்பையில்
 வழமையின் படியான் வந்துதூங் குகையில்
 உன்சிற் றப்பன் ஓர்கோடுந் நஞ்சை
 என்கா தினுள்ளே எய்திட வுற்ற
⁵உதிரம் திரைய ⁶உரிபுண் ணாகச்
 சதியா லுயிரும் சடுதியிற் பிரிந்ததே!
 நெருப்பினில் வேகும் நேரமாகிறதே!
 உருக்கமுன் பிதாவில் உனக்கேது ⁷முண்டேல்
 வன்கோலை செய்த வஞ்சகன் மீது
 வாங்கிடு பழியை! மாதா வைத்தவிர்!
 ஈங்கிவள் செயலே இவள் ⁸முள் ளாகும்!"
 எனவது சொல்லி ஏகிட அம்லெது
 சினத்துடன் கோதித்தும் சிற்றப் பனைக்கோல

குறிப்பு:- (1) அங்கலாய்ப்பு = மிகவாய்ப் பரிதவித்
 தல், ஆவற்படுதல்; (2) கட்செவி = செவியில்லாததன் பொரு
 ட்டு கண்ணையே செவியாகவும் கையாளும் பாம்பு; (3) மகு
 டம் = முடி; (4) படப்பை = தோட்டம்; (5) உதிரம் = இரத்
 தம்; (6) உரி = தோல்; (7) உண்டேல் = இருக்கின்றது
 ஆனால். (8) முள்ளு = முள்ளுத் தைத்தவரை எப்படி. நிதமும்
 அது வருத்தமோ அம்லெது தாய் செயல் அவள் மனத்தை
 நிதமும் புண்ணாக்கிக்கொண்டேயிருக்கும் என்றவாறு.

முன்னமோர் சான்று முக்கிய மாக்
 என்னமா திரியும் எடுத்திட வேண்ணிப்
 பித்தனைப் போலப் பிதற்றியு முடுத்தும்
 தத்துவங் கவரத் தந்தையைக் கொன்றவன்
 இரகசி யத்தை யின்னதென் ¹றறியா
 மரத்தினிற் பார்க்க ²மத்தனாய்த் திரியப்
 பழமொழி யநேகம் பாடமாய்ப் படித்த
 கிழவனு மமைச்சனுங் கேள்விச் செவியனும்
 சூகிய “பொலோனியஸ்” அபிப்பிரா யத்தில்
 தன்மகள் மேலுள தவனமே ³விசரிந்
 உன்னத காரண மேனவு முரைத்துத்
 தையலைக் காணும் தருணமே அம்லெது
 மையலான் மயங்கிய மனமதைப் ⁴புகல
 அவனை யவன்வரும் வழியினி லிருத்திப்
 பவமதி லாழ்ந்த ⁵பதியோடு பதிங்கி
 நிற்கும் நேரம் அம்லெது தன்னகம்
 பெற்றவேண் ணத்தைப் பேசினன் தனக்கே!

(கவிநிலத்துறை)

2. “இருக்கவோ வல்லா திறக்கவோ இதுவே கேள்வி
 நெருக்கி ⁶வீழ் ஊறின் நிகரிலாப் ⁷பாணம் மற்றெப்
⁸பருக்கையுந் தாங்கும் பொறையது பண்போ வலது
 விருப்பிலா வாழ்வை விடுத்தின் மேன்மை தானோ?”

குறிப்பு:- (1) அறியாத = அறியாத — கடைதொகுத்த
 எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், ‘மந்தன்’ என்னும் பெயர்ச்சொல்
 லைக் கொண்டது; (2) மந்தன் = அறிவில்லாதவன்; (3)
 விசரி = பைத்தியம்; (4) புகல = சொல்லி வெளியிடும் பொரு
 ட்டு; (5) பதி = அரசன்; (6) வீழ் = விழுகிற (வினைத்தொகை);
 (7) பாணம் = அம்புகள்; (8) பருக்கை = (கவண்) கற்கள்,
 பாணம், பருக்கை — பால்பகா ஆற்றினைப் பெயர்கள் பண்
 மைப் பொருளில் வந்தன.

(அறுபாசிரிய விருத்தம்)

3. சருவிடு தீத னைத்துஞ் சகமதி லொழிந்து போக
ஒருசிறு வுசி கொண்டே யுயிரினைக் கோதக் கூடும்
வருகதி யேதேன் நேவர் மனிதரி லறியார் அச்சம்
¹ பருவரல் யாவுந் தாங்கிப் பணிந்திடச் செய்யும்
² ஆசான். ”

(கவிவிருத்தம்)

4. பின்னிவன் காதலி பிரார்த்தனை சொல்கையில்
தன்பவந் தன்னையும் ³ தாழ்குமு லெண்ணிடச்
சொன்னதுஞ் சுந்தரி முன்னிவன் தந்துள
நன்கொடை யாவையுந் நீட்டிந வின்றளே :—

(அறுபாசிரிய விருத்தம்)

5. “கோடுத்தவர் கோடிய ராகக் கோழுத்த⁴வங்
கொடைக டாலும்
அடுத்திடு மற்ப னாக அருகிடு ⁵ நறையு மெ”ன்ன
தடுத்திவ நவற்றைத் தானுங் கோடுத்தில னென்றே கூறி
விடுத்தவள் மீதோர் பார்வை வெறித்திவன் பார்த்துச்
சேன்றான்.

(நிலமண்டலம்)

6. எல்சினோர் ஊர்க்கே எய்திய கூத்தின்
வல்லுந் ரான மாக்களில் முதல்வனை

குறிப்பு:- (1) பருவரல் = துன்பம்; (2) ஆசான் = நயி
ந்தை, நயினார். (அச்சம் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலை—
குறிப்பு வினைமுற்று); (3) தாழ்குமுல் = தாழ்ந்த (நீண்ட)
கூந்தலையுடைய பெண்ணாகிய ஓபிஸியா (அன்மொழித்
தொகை); (4) அங்கொடை = அழகிய கொடை; (5) நறை =
(கொடைகளின்) வாசனை.

அம்லேது தன்னிடம் அழைத்து முன்னைபோல்
கொடியதோர் கொலையினைக் கொண்டநா டகத்தை
நடித்திட முடியுமா நவன்றிடு வாயென
இயலுமென் றிவன்சொல ¹ இதுட்சில வரிகளை
மயங்கிட வனைத்தரண் மனையிலே யடுத்தரா
நாடக நிகழ்ச்சியை நடத்திடப் பணித்தும்
² சேடனை யனைய சிற்றப் பனையதைப்
பார்த்திட வழைத்தும் பாங்கனும் ஒரேசியோ
சோர்விலா திவனை நோக்கிடச் சொல்லியும்
தானுமே மிகவவ தானமாப்க் குறிக்கையில்,
தேனும் பால்போல் தேவியுங் கணவனும்
நாடக மதனில் நடித்ததின் பிறகல்
³ வாடலிற் கணவன் அயர்ந்துபோ யினபின்
தேவியு மகலத் திருடனுக் கொப்பவோர்
பாவியுண் னுழைந்து படுத்தவன் சேவியுள்
⁴ கடுவதை வார்க்கக் கண்ட கிளாடியஸ்
சடுதியா யெழுந்து ⁵ தன்னறை தேட,
நாடகம் தரித்திட நண்பனும் ஒரேசியோக்
⁶ கூடவா வேசக் கூற்றினிற் பிழையலை
என்றிரு வருமா ⁷ யேற்றிடும் வேளையில்
தன்னறை யதற்குத் தாய்வரும் படியாய்ச்
சொன்னதாய்ப் பொலோனியஸ் தூதினைச் சொல்லப்
பின்னதா யேகிப் பெற்றவ ளறையில்

குறிப்பு:- (1) இதுள் = (நடிகர் நடக்கப்போகும்)
நாடக நூலுள்; (2) சேடன் = அனந்தன், விழிப்புடைய
பாம்பரசன்; (3) ஆடலில் = நாடகத்தில்; (4) கடு = நஞ்சு;
(5) தன்னறை = தனது அறை; (6) ஒரேசியோக்கூட =
ஒரேசியோவும் சேர்ந்து; (7) ஏற்றிடும் = ஒத்துக்கொள்ளும்;

அன்னைதன் மகனை யாராய் வதற்காய்ச்
சொன்னதி லிருந்து ¹சுதன்விடை பகரத்
தன்னையுங் கொல்லத் தாமதி யானேனும்
என்னவோ திகிலா லேக்கமாய்க் கீச்சிடத்
²திரைபின் னோட்டிச் சேவிகோடுத் திருந்த
பொலோனியஸ் கூக்குரல் போடவே அம்லேது
இவன்கிளா டியலென எண்ணி வாளால்
திரைதனைப் பீறச் செத்தனன் கிழவனே!

7. பரிதவித் தாலும் பார்த்திடத் தாய்க்கே
இருபடங் காட்டியே, “இவர்களு ளொருவர்
³ஆரமு குடைய அருணை வேனலாம்—
கடந்தகா லத்திலுன் கணவனு மவரலோ?
நடக்குமிக் கால நாயகர் மற்றவர்!
⁴விருபமே யுயிர்த்ததோ—வேறேது வேனலாம்?
⁵சொருபனைக் கண்டவர் சொத்தியைப்
பார்ப்பளா?

கண்ணானக் கிலையா காதக னானவிப்
புண்ணினைக் கொஞ்சப்⁶போக்கண மிலையா?”

எனமகன் பகர ஈன்றவள் தன்பவம்
கனமுள தேனவேனக் கணவனா வேசம்
அறையினுண் ணுழைந்தே அவளறி யாத
மறையரு வாக மகனிற் கே,தேன்

குறிப்பு :- (1) சுதன் = மகன்; (2) திரை = (அறை
யினுட் றொக்கும்) சித்திரம் எழுதிய ஆடை; (3) ஆர்
அழகு = அருமையான வடிவு; (4) விருபம் = அங்கக்கேடு;
(5) சொரூபன் = அழகுடையவன்; (6) போக்கணம் = வெட்
கும்.

படவவ னுவையைப் பார்த்து, “நும் வரலென்
கடத்தலைப் பற்றிக் கடிந்திட வலவா?”
எனவது, “மறந்திடாய்: என்வர லுனது
மனமதி லிப்போ மழுங்கிய தாய்வரும்
தீர்மா னத்தைத் தீட்டிட வாகும்.
பார்உன் தாய்முகம் பரதபிக் கிறதே!
தேற்றிடு வாயவள் திசைப்புறு மனமென,
ஆற்றுதற் காக அவள் மகன் பேச,
தயங்கிய தாயும் தனையனை, “கீயேன்
பயங்கர முகத்துடன் வெறுமையைப் பார்த்துச்
சம்பா ஷித்தனை சாற்றிடு வாயே”ன,
“தம்முரு வோடு தரிசன மாகிய
¹துஞ்சிய தந்தையர் தோற்றவு மிலையா?
நஞ்சினால் மாண்டவர் நழுவுகி ருரதோ!”
எனவவன் கூற, ஈன்றவள் அதுமகன்
மனதின லாக்கிய மயக்கமென் றுரைக்க
அவனிதைக் கடிந்தே அவளான் மாமேல்
பவமலை யெனவேணிப் பசப்பிடுந் தயிலம்
தடவிடா தேயெனத் தாய் “உளம் பிளந்துதான்
கிடக்கிற தே”யெனக், ²“கெட்டபா தியையெறி!
துட்டனைத் தவிர்த்துத் தூய்மையாய் நடந்து
அருளினைத் தேடினால் ஆசியை வேண்டுவென்.
ஆங்கில தேடம் அனுப்புதற் கேன்னை
ஆயத் தங்கள் ஆகிய தறிவையா?”
என்றவன் கேட்க ஈன்றவ ளாமெனப்

குறிப்பு :- (1) துஞ்சிய = இறந்த; (2) கெட்டபாதி =
(உன் உள்ளம் இருபாதிகளாகப் பிளந்திருந்தால்) பழுதான
பாதியை. எறி.

¹ பொன்றிய பொலோனியஸ் பிணத்தினை யிழுத்துச்
சேன்றபின் கிளாடியஸ் சீக்கிர மாக
அன்றிர வேதான் அரச குமாரனைத்
² தப்பிலித் தோழர் ³ சாகியத் துடனே
கப்பலி லேற்றக் கட்டளை செய்து
திறைகொடுத் தாளுமோர் சிற்றரசனுக்குப்
பாங்கரோ டேவரும் பட்டக் குமாரனை
ஆங்கில நாட்டினை அடைந்ததும் மழுவால்
கொத்திடும் படியாய்க் கூறியோர் ⁴ நிருபம்
முத்திரை யுடனே யனுப்பினன் முடியே.

8. கடற்பிர யாணம் கண்மு டாது
தொடங்கிய பின்னர் துட்டத் தோழர்
தூங்கு மறையினுள் ⁵ தொனியாப் புக்கே
ஆங்கில ⁶ நரபதி ⁷ கவர்கொண் டேகும்
பத்திரக் கட்டினைப் பதனமா யெடுத்துச்
சத்தமில் லாமல் தன்னறை திரும்பி
சதிக்கொலை யிலக்குள் ⁸ சாதனத் திற்குப்
பதிலாய் வேறொரு பத்திர மதனில்

நூற்பு:- (1) பொன்றிய=இறந்த; (2) தப்பிலி=
வஞ்சகர், சுழியர்; தப்பிலித்தோழர்=தப்பிலிகள் ஆனதோழர்
(இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை); (3) சாகியம்=சமீம
தம்=உடனிருத்தல்; (4) நிருபம் = தலைமையுடையவர்
தம்மை அமைபவருக்கு எழுதுங் கடிதம்; (5) தொனியா=
சப்தமிடாமல் (கடை தொகுத்த எதிர்மறை வினையெச்சம்).
(6) நரபதி = அரசன்; (7) அவர் = (அம்வெதோடு கப்
பலில் போகும்) தோழர்; (8) சதிக்கொலை இலக்கு உள்ள
சாதனம் = நம்பிக்கைத் துரோகமாக அம்வெதைக் கொல்
விக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்ட பத்திரம்.

அதைக்கொடுப் பவரை யக்கணங் கொன்று
புதைத்திட வேமுதிப் பொன்றிய பிதாவின்
முத்திரை யிட்டு முன்னைய தைப்போல்
நித்திரை நீங்கா திருப்பவ ரிடத்தில்
வைத்தான் அம்லெது மாற்றிய ரிருபமே.

9. அடுத்தநாட் ¹ சூறை யாடிடுங் கப்பல்
தொடுத்திடச் சமரைத் துணிவுடன் அம்லெது
கள்வரின் படகிற் கால்களை வைத்ததும்,
"அள்ளினந் திரவியம் அரச குமாரனெம்
கைதியாய்ப் போனதாற் கரைதனைத் தேடிச்
செய்தியைச் சொல்லிச் செல்வமும் ² பெறுவம்"
என்றவ ரகன்றே எளிதினில் இடென்மார்க்கு
மன்னவ னுளும் மண்டலக் கரையிலே
இறக்கின ரவனை. இதன்பின் அம்லெது
மறக்கா நட்பு மலரும் ஒரேசியோ
சாகியத் துடனே ³ சவக்கா லையொன்றாற்
போகையிற் பிணத்தைப் புதைப்பதற் காகவே
கிடங்கினைக் கிண்டுமோர் கோமா ளியோடே
தொடங்கிய பேச்சிற் சொற்போர் நிகழும்
வேளையிற் பிரேதமும் வேந்தனும் ⁴ பாரியும்
⁵ காலைலேட் டஸும் கேளரவ குரவரும்
வருவதைக் கண்டு மறைவினிற் பதுங்கி

நூற்பு:- (1) சூறை=களவு; (2) பெறுவம்=பெறு
வோம் (எதிர்காலத் தன்மைப் பன்மை) — கடற்கள்வர்
தூழ்முன் சொன்னது; (3) சவக்காலை=இடுகாடு; (4) பாரி=
மலைளி (அம்லெதுடைய தாய்) (5) காலை=வாஷிபன் (இளம்
எருது போன்றவன்—உவமையாகுபெயர்), காலை லேட்டில்,
இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

இருக்கும் சமயம் ஏதோ ¹ அந்திய
 கருமங் குறுக்கிய காரண மாகவே
 குருப்பிர சாதிமேற் குற்றம் இலேட்டில்
 கூறியக் குரவனே ² குளறும் நாளிலே
 மாறிச் சன்மன சாய்த்தன் மாண்ட
 சகோதரி யிருப்பளே என்றவன் சாற்ற,
 “ஓகோவிப் பிரேதமென் ஒபீலி யாவதோ!”
 எனமன முடைந்தே அம்லேது இருக்க,
 “எனது குமாரன் ³ இல்லா வாயென
 நம்பிய வேண்ணம் நாசமா கியதே!
 இம்மையி லுனக்கும் இதுவோ கதி!” யெனச்
 சொல்லியே யரசி ⁴ தூவிட மலர்களை
⁵ வல்லியம் அன்ன வன்மஞ் சாதிக்கக்
 காரண முடைய காளை யிலேட்டில்
 ஈரமில் லாமல் ஈன்றவ னானதன்
 தந்தையைக் கொன்றும் தங்கைமேற் காட்டிய
 அந்தமில் லாத அன்பினை மறந்ததால்
 அவள்விசர் கொண்டோர் ஆறுமேற் சாய்ந்த
 சவுக்கினி லேறிச் சறுகியாழ்ந் திடவும்
⁷ ஏதுவா யிருந்த இளவர சானவன்
 மீதுதொண் ணுற்றின் மிக்கசா பங்களைக்

குறிப்பு:- (1) அந்திய கருமம் = சாச் சடங்கு (தற்
 கொலை புரிந்தவருக்கு இது குறுக்கப்படுவது வழக்கம்);
 (2) குளறும் நாளிலே = (குருப்பிரசாதியும் இறந்து தன்
 பாவங்களின் காரணமாக நாகச் சுவாலையில் வெந்து) ஓல
 மிடுங் காலத்தில் ஒபீலியா மோகூத்திற் சன்மனசாய் விளங்
 குவன் என்பதே இலேட்டிலின் பொருள்; (3) இல் =
 மனைவி. (4) தூவிதல் = (சவக்குழியுள்) பரவ விசுதல்; (5)
 வல்லியம் = புலி; (6) ஈரம் = இரக்கம்; (7) ஏது = காரணம்.

கூறிக் கிடங்கினுட் குதித்திட அம்லேது
¹ மீறிமுன் வந்து ² வீற்றினான் மாண்டவன்
 சவக்குழிக் குள்ளே தானுங் குதித்திட,
 அவனிவ னோடே அங்குமல் லிடவே
 மற்றவர் விலக்கிட மாண்டவன் மீதுதன்
 பற்றினை யளந்து பார்த்திடு மிடத்து,
 பத்துநா லாயிரஞ் சகோதரர் பரிவிலும்
 மெத்தவும் மிஞ்சுமென் றுரைத்தான் அம்லேதே.

10. பின்னரண் மனையிலே பிரபினர் முன்னே
 மன்னவன் சூதால் வாளுட னிருவரும்
³ சிலம்பப் போட்டியிற் றிறமையைக் காட்டித்
 தலங்குஞ் சமயம் துரோகமா யிலேட்டில்
⁴ நஞ்சினை நக்கிய நாக்குள வாளால்
 வஞ்சக மில்லா ⁵ மாற்றலன் அம்லேதின்
⁶ மெய்யினிற் காயம் காட்டிய மேலவர்
 கையிரு வாள்கள் காத்திரா விதமாய்த்
 தளத்தினிற் றவறி விழவே நேர
 இளவர சனிலேட் டலது வாளை
 மாற்றமாய்ப் பற்றி மாசிறப் புடனே
 போற்றிடத் தக்கவோர் போர்னைப் புரிய,
 அன்னை யிதைக்கொண் டாதேற் போருட்டு
 மன்னவன் திராட்ச மதுவினில் அம்லேது

குறிப்பு:- (1) மீறி = (தன்னைத் தடுத்த ஒரேசியோவை)
 மீறி; (2) வீற்றினல் = பைத்திய மேலீட்டால்;
 (3) சிலம்பப் போட்டி = ஒருவிதக் குத்துவாள் கொண்டு
 இருவர் போட்டிச்சண்டையிடல்; (4) நஞ்சினை நக்கிய
 நாக்கு = நஞ்சினில் தோய்த்த வாளின் துணி (தற்குறிப்பேற்ற
 அணி); (5) மாற்றலன் = எதிரி; (6) மெய் = உடம்பு.

தாகமா கியபின் ¹தானே குடித்துச்
 சாகவும் வைத்த சாற்றினைப் பருகும்
 நேரமே ²தனக்குந் நேர்ந்திடக் காயம்,
 ஈரமில் லாத இறைவனோ டொற்றுமை
 கோண்டகுற் றத்தினோர் கொன்றிடுங் கடுவால்
 தண்டனை கிடைத்ததென் றிலேட்டெஸ் சாற்றிடப்,
 “பருகிய மதுவிற் ³பச்சைநா வியிட்டனர்
 வருவது மரணமே!” யென்றுமா தாச்சொலித்
 துறந்திட வுயிரைத் துரோகமப் புறமாய்ப்
 பறந்திட முன் ⁴க பாடம் அம்லெது
 பூட்டிடப் பணித்துப் போல்லாங் கிழைத்தகை
 காட்டிடா திருக்குங் காதகன் யாரேன,
 சாகமுன் னிலேட்டெஸ் சங்கதி சொல்லி,
 ஆகவோ ரரைமணி மாத்திர மரச
 குமாரனு மிருக்கக் கூடமென் றுரைத்துத்,
⁵தமாசிலே வாழ்ந்த தலைவனே பழிக்கு
⁶மூலமும் முளையும் எனவே மொழிந்ததுங்,
⁷காலனாக் கிரையாய்க் காவலன் போகக்
 குத்தினன் அம்லெது கோடியபாதகனை—
 இத்துடன் கதையும் ஈற்றினை யடைந்ததே.
 ஒருகோலை யொன்பதாய் முடியவுங் கூடும்!
 சருவிடா தேபிறர் தாரமீப் புவியிலே.

குறிப்பு :- (1) தானே=(அம்லெது) தானாகவே; (2) தனக்கும்=இலேட்டெஸ்க்கும்; (3) பச்சை நாவி = ஒரு கொடிய தாவர வருக்க நஞ்சு; (4) கபாடம்=கதவு; (5) தமாசு=மோசடி, கள்ளம்; (6) மூலமும் முளையும் =(பழியின்) வேரும் வளரும் பாகமும்; (7) காலன் = இயமன்.

(அம்லெது முற்றிற்று)

III

நீ விரும்பியவாறு

(அரசர் ஆசிரிய விருந்தர்)

1. உலகெலாம் புகழும் பிராஞ்சின் உத்தர கிழக்கை யாண்ட வலவனைத் தூரத்தித் தம்பி வாழ்ந்தவோர் நகரின் கண்ணே பலமிகப் படைத்த மல்லன் பகைவரை மான பங்கம் இலகுவிற் படுத்திப் பக்க லெலும்பையுந் தேறிக்க விசும்.

[இதுமுதல் மூன்று விருத்தங்கள் ஒருதொடர்; வீசும்==எறியும்; உத்தரகிழக்கு=வடகிழக்கு; வலவன்==வெற்றியாளன்; பக்கல் எலும்பு==மார்பெலும்பையும் முதுகெலும்பையும் தொடுக்கும் எலும்புகள்].

2. செய்தியைக் கேள்வி யுற்ற சீரியன் “உரோலந் திபுவா”
மெய்யுரு வெடுத்த மைந்தன் மெல்லியல் விரும்புங்
கேள்வன்
ஐயனை யிழந்த பின்னர் அண்ணனி னழுக்காற் றுலே
உய்யவு முதவி யல்லா “ஒருலாந் தோ”முன் வந்து.

[சீரியன்=தலைசிறந்தவன், பெருமான்; மெல்லியல்==பெண் (1-ம் வே.); கேள்வன்=காதலன்; ஐயன்=தந்தை; அழுக்காறு=எரிச்சல்; இல்லா=இல்லாத (கடை எழுத்துக் கெடல்)].

3. அண்ணனைத் தூரத்தி யாள்வோ னரண்மனை முன்னே யுள்ள
மண்மிசை நடக்கும் போட்டி மல்லினிற் சேரத் தேடத்

தண்ணளி யறியா வேந்தன் தடுத்திட முயன்ற னிந்தக்
கண்ணினிற் கிணையாப் போரைக் கரிசனை யாக வன்றே.

[தண்ணளி = இரக்கம்; அறியா, இணையா — கடை
கெட்ட எதிர்மறைப் பெயர்ச்சங்கள்; இணை = சமம்].

4. பாரிய மல்ல னோடு பயமுறு சமரை யாடக்
கோரிய கருத்தி னின்று கோங்சமு மசைப டாத
காரிய மறிந்த வேந்தன் காட்சியைப் பார்க்க வந்த
நாரிக ளிருவ ரையும் நம்பியைத் தடுக்கக் கேட்டான்.

[நாரிகள் = பெண்கள்; நம்பி = சிறப்புள்ள ஆடவன்].

5. இவர்களு ளோருத்தி முன்னே யிறைவனா யிருந்தோன்
செல்வி
எவர்களுங் கண்ட போதே எழின்மிக வுள்ளா ளென்பர்
கவர்தலை யெழுப்பும் பெண்ணின் கட்டழ குடைய
நங்கை
சுவர்தனி லெழுத வொண்ணாச் சுந்தரம் வாய்ந்த மங்கை.

[எழில் = அழகு; செல்வி = மகன்; நங்கை = சிறப்புள்ள
பெண்; சுந்தரம் = அழகு; ஒண்ணா = ஒண்ணாத].

6. மற்றவ ளிப்போ தாளும் மன்னவன் மகளா னாலும்
குற்றமில் லாத நட்பைக் கோடுத்தவ ளுற்று ளோடு
சற்றுமே பிரிந்து வாழச் சகித்திடாச் “சீவி யா”வேன்
ஒற்றுமைக் குணத்தின் மிக்காள்; உரோசலைத்

துற்றாள் பேரே.

[சகித்திடா — கடைகெட்ட எதிர்மறைப் பெயர் எச்சம்.]

7. சமமிலாச் சமரை விட்டுத் தப்பிட மகளிர் வேண்ட,
“யமனோடு போக நேர்ந்தால் யாருமே கவலை கொள்ளார்,

சுமந்திட விழிவு வந்தாற் சுமுக மில்லேன் சுமப்பேன்,
உமதுள மெனது பக்கம் உண்டெனிற் போதுமே” ன்றான்.

[சுமுகம் = நன்முகம்; இழிவு = அவமானம்; யமனோடு போக
நேர்ந்தால் = இறக்க நேர்ந்தால்].

8. பின்னராய் நிகழ்ந்த போரிற் பிரஞ்சையைய யிழக்க
மல்லன்,
மன்னனும் மகிழ்ச்சி யோடு மகிமையை யடைந்த வீரன்
என்னபே ருடையா னென்ன இவனதைக் கூறித் தாதை
இன்னபே ருடைய னென்ன இறைமகன் வெறுப்புக்
கோண்டு,

[இதுமுதல் இருபாக்கள் ஒரு தொடர்; பிரஞ்சை =
உணர்ச்சி; போர் = மற்போர்; இழக்கமல்லன் = மல்லன்
இழக்க.]

9. “உன்பிதா வுலகி னிற்கோர் உத்தம னானேனும்
என்னுட னெதிரி காட்டி யிருந்ததைக் கண்டே னென்றும்,
இன்னொரு பிதாவைச் சோன்ன லெனதுவப் பதிக
மாடும்”
என்றிவன் கூறிப் போக இவன் மகள் வருந்தி னாளே.

[உவப்பு = மகிழ்ச்சி]

10. உயர்துணச் சீவி யாப்போய் ஒருலாந் தோவை வாழ்த்த
அயலினில் நின்ற ரோஸ்லைத் தவிழ்த்தவ ளாரந் தன்னை
உயிரென வுளமே சோன்ன வுத்தமன் கையில் வைத்தே,
“இயலுமேல் இன்னுங் கூடும், இதையணி யெனக்கா
யே” ன்றான்.

[ஆரம் = பொன்மாலை; உயிரென = (கனக்கு இவனே)
உயிர் ஆனவன் என்று; இயலுமேல் = எனக்குப் பொன்
னிருந்தால் இந்த மாலையிலும் அதிகம் அளிப்பேன்].

11. பின்னிரு பேரும் வெற்றி பெற்றவோர் லாந்தோ மீதே
இன்னமும் பேசும் வேளை இறைமகன் உரோச லைந்தை
அன்னவ ளங்கி ருந்தால் அரசினிற் கிடரேன் றெண்ணித்
தன்னரண் மனையை விட்டுச் சடுதியில் நீங்கச் சோன்னுன்.

[இடர்=தீங்கு].

12. மகளிவன் மனசை மாற்ற வழுவிய பொருட்டுக்

காட்டின

அகமதில் வாழும் முன்னை யரசனைச் சேர்வ தற்காய்ச்
சுகமதாய் வழிபோ தற்குச் சுயவுடை மாற்றி யாண்பெண்
நகர்னை யறியார் போல நடந்தனர் பிரியாப் பெண்கள்.

[மகள்=சீலியா; ஆண்பெண் = ஆணும் பெண்ணும்
(ஆசு)—உம்மைத் தொகை]

(கவிவிருத்தம்)

13. வீடு சேரமுன் வெற்றியுஞ் சேன்றது,
காடு போகவுங் காரண மானதே,
மூடு கூரையை முன்னவன் தம்பிமேல்
தேடி னுன்கொடுந் தீயிட் டெரிக்கவே!

[முன்னவன் = அண்ணன்; வெற்றி = வெற்றியாற்
பிறந்த கிர்த்தி (காரணவாகுபெயர்)]

14. இத்தைச் சோல்லியவ னீன்றவன் சேவையில்
மேத்த நாட்சேர்த்த விராகனைஞ் ஞாற்றையும் !
தத்தம் தான்பண்ணித் தன்விருத் தாப்பியம்
அத்தன் கையிற்றான் ஆதமி றுத்தனன்.

[அவன் சுன்றவன் = ஓர் லாந்தோவைப் பெற்றவாகைய
உரோலந்திபுவா; தத்தம் பண்ணி = (ஆதம் ஓர் லாந்தோவுக்கு
அர்ப்பணஞ் செய்து; அத்தன் = கடவுள்; இறுத்தனன் =
கொடுத்தான்].

15. ஆயு ளெண்பது ஆசிய போதிலும்
வாயுட் போனது வன்மையில் லாததால்
பாயும் வாலிபர் பண்பணி பார்க்கிலும்
தாயம் தன்பணி என்றனன் ஆதமே.

[தாயம் = நயமானது; பண் = பண்ணும் (வினைத்
தொகை)]

16. ஒரு லாந்துவும் உத்தம லுழியன்
சேரு நோமே தீவிர மாகவே
பாசி லொப்பிலாப் பண்பின னோமே
யாருங் காணுமுன் யாத்திரை யாகினன்.

[பாசி = பூமி; பண்பினன் = நற்குணமுடைய வாகைய
ஆகி.]

(எழுபத்திரிய விருத்தம்.)

17. ஆ.வன் காரி(கு) அரிவை அலியேனா
வாகிய உரோசலைன், சீல்யா
காடதை யடைந்த போழுதினிற் களைப்பாற்
கால்தளர்ந் திருக்கையி லங்கோர்
ஆடத னிடையன் வரவவ னிடத்தோர்
அன்னசத் திரத்தினைப் போன்ற
வீடதைத் தமக்கு விரைவினிற் றயவாய்க்
காட்டிட வேண்டவே யவனும்த:-

[முடிவால் இரு விருத்தங்கள் ஒரு தொடர். அன்ன
சத்தியம் = உண்ண உணவும், தங்க இடமும் கிடைக்கும்
விருத்தி.]

(ஷே வேறு)

18. “அடியெனு மீங்கதைக் கண்ட னிலையே
ஆயினு மென்னை ஆள்வோன்

குடிசையும் மந்தையும் மேயுந் தரையும்
கோள்விலைக் காக வண்டு—
கோடியவன் **விருந்தினால் வீடு** தேடான்—
கோள்வீரோ” வென்று கேட்கப்
படியுனக் கேற்றுவ மென்றே யவற்றைப்
பற்றிடச் சேன்றார் மாதர்.

[கண்டன் = கண்டேன் (இறந்தகாலத் தன்மை ஒருமை);
ஆள்வோன் = எசுமான்; விருந்தினால் = விருந்தோம்புதலால்;
வீடு = மோசூழ்ம்; படியுனக்கேற்றுவம் = (நீ எங்களுக்கு வேலை
செய்தால்) உன் சம்பளத்தைக் கூட்டுவோம்; மாதர் =
பெண்கள்]

(ஔ வேறு)

19. உண்ணாம லோயாம லோருலாந் தோவுடன்
ஊக்கமாய்ச் சென்ற கீழவன்
புண்ணை பாதங்கள் **ஆடுனென்** கானினுட்
போனபின் பெயர வியலா
எண்ணை வோர்நிலையில் வந்ததும் தீனிலா
இன்னலைத் தீர்க்க வினமேல்
ஊண்ணை தன்மையாற் றன்னுயிர் போவதற்
கோய்வதே யுள்ள தென்றான்.

[பெயர் = (மேலும்) நடக்க; இயலா = இயலாத (கடை
தொகுத்தல்); எண்ணை = (இப்படி வரும் என்று) நினைபாத;
ஊய்வதேயுள்ளது = தங்குவதே எஞ்சியிருக்கின்றது.]

(கவிநிலத்துறை)

20. “திடனிழிக் கலாமோ சிச்சீ யித்தி விரமாய்?
கடமளி விலங்கை யான்போய்க் கையினுற் பிடித்திவ்

விடமது திரும்பு மட்டும் வியா திருத்தல்
கடனெ”னப் பகர்ந்தோர் லாந்தோ, காட்டுண்
ணுழைந்தான்.

[கடம் = காடு; அளி = தருகிற (வினைத் தொகை);
வியாது = சாவாது; திடன் = திடம் (இறுதிப்போலி)
பகர்ந்து = சொல்லி.]

21. முன்னிறை மகனோர் முகநூறு சோலை கீழே
என்னவோ இனிய கனிகளை நண்ப ரோடே
தின்னவே தொடங்கும் செவ்வியே ஒரு லாந்தோ
மின்னலை யுமிழ்வாள் வீசிய கைய னானன்.

[முன் இறைமகன் = முன்பு அரசனயிருந்த உரோச
லைந்தின் பிதா; உமிழ் = கக்குகிற (வினைத்தொகை)]

22. போருஞ் செய்வான் போன்றைய வந்து தோன்றிய
ஒரு லாந்தோ, “ஒன்றினிப் புசியா தீர”ன,
“நேரு மித்துன் மாதிரி நிகழ்க் காரணம்
ஆரு மேதாங் கோணப்பசி யினலா வல்லது,

[இதுமுதல் இரு செய்யுட்கள் ஒருதொடர்; ஒன்று =
ஒரு (கனி); நேரும் = (அரசன்முன்) சம்பவிக்கும்; ஆரும் =
யாரும் (மருஉ).]

23. கீரறி யாத சிதடனா சொல்நீ” யென்பபதி,
வீரகெம் பீரன் வெட்கி “இக் கோல மென்னுடன்
வாரமாய் வந்த வயோதிக னேருவன் பசிப்பின்க்
காரணத் தாற்றுன் காட்டினே னெ”ன்றான் வசனமாய்.

[சீரறியாத சிதடன் = நன்மாதிரி யறியாத அநாகரீகன்;
பதி = அரசன்; வீரகெம்பீரன் = மல்லனைவென்று வீரத்தினு
லுயர்ந்தவன்.]

24. “அதுவேனில் நீபோ யவனை யழை”யேன இறைவன்,
துதிசோலி யோரு லாந்தோ துரிதமா யேகப்,
பதியோரு பாங்க னுக்குப், “பார்நிகழ் காட்சி:
இதிலறி நோவில் யாமும் தனித்திலேம்” என்றான்.

[அது எனில்=அப்படி என்றால்; துரிதமாய்=விரை
வாய்; நோ=மனநோ.]

25. “உலகெலாம் ஓரரங்கம் உள்ளபேர் நடிசர்
தாமே;
தலமதில் வருதலேகல் தவறிலை யேயிக்
கூத்தில்;
நிலவுநா டகத்திலேழு நிகழ்ச்சிக ளெண்ண
லாமே;
சிலர்கள மேழிலேயுந் திகழ்வது முண்மை
தானே.

[இதுமுதல் ஐந்து செய்யுட்கள் பாங்கன் கூற்று.
அரங்கம்=நாடக மேடை; உள்ளபேர்=(உலகத்தில்) உள்ள
மக்கள்; தலம்=பூமி; திகழ்வது=(நடிகராய்) விளங்குவது.]

26. முதலொரு முலைத்தாய் கையின்
முழங்கிவாந் தித்தே
பதமேதும் மொழியாப் பாலன்; பள்ளிநாட்
கினுங்கி
வதனமோ ருதயம் போல வழியினில் நந்தின்
விதமொரு பையைக் காவி வெறுப்புடன்
நகர்வான்.

[பதம்=சொல்; நந்து=நத்தை; பள்ளிநாள்=பள்ளிக்
குப் போகும் வயதிலே; வதனம்=முகம்]

27. பின்னரோர் சூழைபோலவே பெருமூச்சிட்டுக்
கன்னியின் புருவம் பாடிடும் காந்த னுவன்;
பின்சப தங்க ளோடுமே குமிழாம் பெயரை
மின்னிடு பீரங் கிவாயிலே தேடும் வீரன்.

[காந்தன் = காதலன்; பெயர் = புகழ்; குமிழாம் =
குமிழி ஆகும்; வீரன்—குறிப்பு வினைமுற்று]

28. ஊதிய வண்டியும் உக்கிரப் பார்வை யோடும்
வாதியும் பிரதிவா தியும்புகல் வழக்கை
விளங்கும்
நீதிப தியாயுமே மூதுரை நிகழ்திர்ஷ்டாந்தம்
ஆதிய வற்றினில் நிறைந்தன னுவன்பின்னர்.

[வாதி=வழக்காளி; பிரதிவாதி=எதிரி; புகல்=கூறும்
(வினைத்தொகை); பின்னர் = வீரனாகிய 4-ம் பருவத்தின்
பின்னர்; மூதுரை=பழமொழிகள்; நிகழ் திர்ஷ்டாந்தம்=
பொதுவாய் நிகழும் உதாரணங்கள்]

29. அருகிய உருவம் சீழ்க்கை யாகிய பேச்சும்
இருதியா றதனில் வந்து இறுதியிற் குழவிப்
பருவமே ஏழ் னாகிப் பல்விழி யிதயில்—
ஒருவலி தானு மில்லா வுடம்பின னுவன்.”

[அருகிய = மெலிந்த; இருதி = பருவம்; இதயில் =
உருகியில்லாத]

(அறுசீராசிரிய விருத்தம்)

30. என்றுமே பாங்கன் கூறும் ஏல்வையி லோரு லாந்தோ
ஒன்றுமே யுண்ணை வாத னுடல்னைக் காவி வந்து
நின்றவர் முன்னே வைத்து நிறுத்திய பின்னல் லோருந்
தின்றன ருள்ள தீனைத் திருப்தியை யடையா ரில்லை.

[ஏல்வை=வேளை]

31. பச்சிலை கிழே கிடந்து பறவையின் கானம்
பாடி,
இச்சகம் பேரா சைதமை இடரென விலக்கி,
யூணை
“மிச்சமே!” யென்று கொண்டு கூதிரின்
வினையைத் தாங்கி,
அச்சமில் லாமற் காட்டில் ஐக்கிய மாக
வாழ்ந்தார்.

[பச்சிலை=பச்சை நிற இலையுடைய மரம் (இலை—சுனை யாகுபெயர்); இச்சகம்=முகமன்; ஊணை “மிச்சமே” யென்று கொண்டு=கிடைத்த உணவைத் திருப்தியோடு உண்டு]

(கோச்சகக் கலியா)

32. உண்டதுவு மோருலாந்தோ வுயிர்ப்பாங்கி யானவள்மேற்
கண்டவந்த வேளைதோட்டு கனிந்தவகக் காதலினால்
தண்டதடிப் பட்டையெங்கும் தாழ்குழலாள் பேர்புகழை
விண்டிறைவி தானறியக் கவியிலிட்டு வெட்டிவிட்டான்.

[விண்டு இறைவி=சந்திரன்; கண்ட=(காதலியைக்) கண்ணுற்ற; தாழ்குழல்=தாழ்த்து நீண்ட கூந்தல்; பேர் புகழ்=பேரும் புகழும் (உம்மைத் தொகை)]

33. அருகாய குடிசையிலே யமர்ந்திருந்த வரிவையரும்
தருவரிமேல் வரைந்திருந்த தரவுகோச்ச கமனைத்தும்
உருகமனம் படித்தபின்னர் உரோசனைத்தென் பெயருடை
ஒருநாளோ ருலாந்தோவை யுலுத்தனைப்போன் [யாள்
மறித்துரைத்தாள்:

[இதுமுதல் இரு செய்யுட்கள் குளகம்; அரிவையர்= பெண்கள்; தருவரி=மரப்பட்டை; உருகமனம்=மனமுருக; உலுத்தன்=நாணமில்லாதவன்.]

- 34 'குரங்குபாய் கொம்பினிலே கோச்சகங்க டொங்கவைத்தும்
மரங்கள் பழுதாக மாதொருத்தி பேர்வரைந்தும்
உரங்கொண் டொருவனிக் கே உலாவுகிறு னவன்காதற்
சுரங்குண மாக்குதற்குச் சுகமருந்தை யானறிவேன்.'

[கொம்பு=மரக்கிளை; சுரம்=காய்ச்சல்; உரம் (உரன்)= உள்ளத்தின் மிகுதி—உரம், உரன் (இறுதிப்போலி)]

35. அக்குலைப் ப னுல்வருந்தும் அதிட்டலீனன் யானாவேன்!
பக்குவத்தைப் பண்ணுமொரு பரிசாரம் தானிருந்தால்
தக்கவோர் துதிதருவேன் தயவாக வதைத்தாரும்
மிக்கவு மழகுடைய மெல்லியற்போற் றும்பியரே."

[குலைப்பன்=ஒருவகைச் சுரத்தில் நடுங்குதல்; மெல் லியல்=பெண்]

36. இந்தமொழிக் கேவிடையாய் இறுத்தாளே யிவ்வண்ணம்:-
“வந்தெங்கு டிசையிலே வனிதையென வெண்ணையெண்ணி
உந்தம்நு சையதனை உரைத்துவந்தால் நாடோறும்
அந்தமே யடைந்திழும் ஆர்வமது சீச்சிரமாய்”,

[இது முதல் நான்கு செய்யுட்கள் குளகம். நசை= ஆசை; வனிதை=பெண்]

37. என்றமருந் திற்கிணங்கி ஏகிவரு மோர்நாளில்
தன்வழியிற் பாழ்ந்தருக்கீழ்த் துயிலுமொரு வன்கமுத்தைப்
பன்னகரு சூழ்ந்திருக்கப் பக்கத்தில் ஓர்புதர்க்கீழ்
உன்னுமுன்னோர் பெண்ணரிமான் உசும்புதலைப்
பார்ப்பதையும்,

[என்ற=மேற்கூறிய; பாழ்ந்தரு=பட்ட மரம்; பன்ன கம்=பாம்பு; உசும்புதல்=(ஒலிவர்) அசைதல்; பெண் அரி மான்=பெண் சிங்கம்; அரிமான்=அரியாகிய மான் (இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை)]

38. கண்டவுடன் ஓர்லாந்தோ கடுகிவர்க் கட்சேவியும்
மண்மீசை யரைந்தோட மனிதனிவ னண்ணனென்ற
திண்ணமு மேபிறக்கச் சேத்தாலென் னிருந்தாலென்
எண்ணந்தான் எழுந்தாலு மிரந் கியந்தக் கோல்விலந் கைத்
[கடுகி=விரைந்து; கட்சேவி=பாம்பு; மிசை=மேல்;
சேத்தாலென் னிருந்தாலென் எண்ணம்=சேத்தாலென்ன
இருந்தாலென்ன என்ற எண்ணம்]

39. தாக்கியே விழுத்துகையிற் றம்பிசையின் பாயுதிரம்
நாக்குலரக் கண்டொலிவர் நஞ்சான பண்பொழிய
ஆக்கவந்த வல்வீனையும் அமையவந்த
வஞ்சினமும்
போக்கிவிட்டுத் தம்பியோடு போயின னிவந்துகைக்கே.
கையின்=[கையினின்று (இன், 5-ம் வேற்றுமை உருபு)
உதிரம்=இரத்தம்; வஞ்சினம்=சபதம்.]

40. திரும்புவே னென்றுரைத்த திட்டமணி தப்புமுன்னர்
வருகையெதீர் பார்த்திருக்கும் வாலிபனுக் கோர்துதாய்
ஒருலாந்தோ குட்டையுடன் ஒலிவரையே யங்கனுப்ப
இருபேருள் வாலிபனே யிரத்தமதால் மேய்மறந்தான்.
[குட்டை=(இரத்தம் தோய்ந்த) கைக்குட்டை; மெய்
மறந்தான்=பூர்ச்சித்தான்; திட்டமணி=குறித்த நேரம்;
வருகை = (ஒர்லாந்தோவின்) வரவை=2ம் வேற்றுமைத்
தொகை.]

41. பின்தனது மனம்போன பெண்ணினை மணக்குமுன்னர்
தன்பொருள் பூமியெல்லாம் தம்பியர்க்குச் சாட்டியதும்,
அன்னவள் அலியேனா வாகிய விடைச்சியென்று
சோன்னவுட னெலிவருக்குச் சபதினமா
யோர்லாந்தோ,

[இதுமுதல் இரு செய்யுட்கள் ஒரு தொடர் சபதினம்=
(திருமணத்திற்கு) நல்ல நாள்.]

42. பின்றைநாள் நியமித்துப் பெண்ணிணக்கம் கேட்டுவரச்
சென்றிடச் சொல்லுமந்தச் செவ்வியே யங்கிருந்து
போன்றுமரி மான்கிழித்த புண்ணதனைப் பார்ப்பதற்காய்
என்றும்ங்கே வராக்கனிமீ(து) எய்தியே குகை
நுழைந்தான்.

[பின்றை நாள்=அடுத்த நாள்; செவ்வி=நேரம்; அரி
மான்=சிங்கம்; வரா=வராத (கடை தொகுத்த எதிர்மறைப்
பெயரெச்சம்.)]

43. அண்ணனார் அதிட்டமதும் அண்ணியார் சம்மதமும்
திண்ணமாய்ச் செப்பிமணத் தினமடுத்த நாளாக்க
எண்ணித்தான் இருப்பதையும் இயம்பியே தனதுமனம்
புண்ணாகும் தன்மணத்தைப் புரியாவிட் டாலென்றான்.
[அண்ணி=சகோதரன் மனைவி; செப்பி (கனிமீதுக்
குச்) சொல்லி; புரியாவிட்டால்=(தன் மணத்தைத்தானும்)
செய்யாதிருந்தால்]

(வஞ்சி விருத்தம்)

44. கருணை கொண்டு காலிமீ(து)
ஒருலாந் தோமேல் உருகியே,
“வருவி வாக நாளினில்
அருகி லந்த அரிவையை,

[இதுமுதல் இருபாக்கள் ஒரு தொடர். ஒருலாந்தோ=
ஒருலாந்தோ (முதல் எழுந்துக் குறுக்கல் விகாரம்); வரு
கிவாகநாள்=ஒலிவருக்கு வர இருக்கிற திருமணத் தினம்]

45. தேரியு மாயத் திண்மையால்
தரிச னம்நா னாக்கினால்
உரிமை ஆக வேற்பையோ—
பரிவு சொல்வா யெ’ன்றனன்.

[தேரியும் = (தனக்குத்) தெரிந்த; மாயம் = மந்திரம்,
வித்தை; திண்மை=வலி; பரிவு=(உன்) விருப்பம்]

46. “நம்ப வொண்ணு நற்சேயல்
எம்பி ரானுக் கேயியல்
வம்பர் சோல்போய் மந்திரம்
அம்பு விக்கும் ஐயமே!”

[இதுமுதல் இரு பாக்கன் ஒருதொடர். அம்புவி=பூமி;
ஒண்ணு=இயலாத; எம்பிரான்=கடவுள்; இயல்=சுபாவம்.]

47. என்று சோல்லி இனியவள்
நின்ற நேரம் நேயமாய்
மன்றல் செய்யத் தன்மனம்
குன்று மோசோல் லென்றனன்

[இனியவன் = தன் மனத்திற்கு இனியவனான உரோசு
லைந்து.]

(அறுசீர் ஆசிரிய விடுத்தம்)

48. அருணனு முதய மாகி யங்கதி ரடுத்த நாளில்
தருமிள நேரந் தன்னில் தம்நறை மலர்கள் வீசக்
குருவிகள் தேனை யுண்டு கொம்பினிற் கீதம் பாட
இருசகோ தரருங் கூடி யிறையோடு வரவைப் பார்த்தார்-

[அருணன் = சூரியன்; அங்கதிர் = அழகிய கிரணங்கள்;
நறை = வாசனையை; கொம்பினில் = கிளையின் கண்ணை
யிருந்துகொண்டு; வரவை = (மாயத்தினால் உரோசலைந்த
விவாகம் நடக்கும் இடத்திற்குத் தன்னால் வருவிக்க இயலும்
என்று கனிமீது கூறிய அந்த) வருகையை; பார்த்தார் =
எதிர்பார்த்தார்.]

49. “என்மகள் வருகை காட்ட வியம்பிய பையல் வாக்கை
உன்மன முண்மை யென்றே உன்னுதா?” வென்று
மன்னன்

சோன்னவவ் வேளை தானே சுந்தரக் கனிமீ(து) உற்றே
மன்னனை நோக்கி, “உந்தம் மகளினைக் கொணர்ந்தால்
நீரும்,

[இதுமுதல் இரு விருத்தங்கள் ஒருதொடர். பையல் =
சிறுவன் (பையன் என்பதன் போலி); உன்னுதா = உந்து
கறதா; உற்றே = (அவ்விடம்) சேர்ந்தே]

50. உரிமையா யவளை யிந்த வோருலாந் தோலி னிற்கும்
புரில்ரோ?” என்று கேட்கப் பூபதி ஆமா மென்ன,
சரியெனத் திரும்பித் தைய லுடையனைத் தரித்து சீல்யா
அரிவையோ டங்கு மீண்டே அப்பனை வணங்கி நின்றான்.

[புரிவிரோ = கொடுப்பிரோ; தையல் = பெண்; சீல்யா
அரிவை = சீலியாவாகிய அரிவை—இரு பெயரொட்டுப் பண்
புத் தொகை; பூபதி = அரசன் (உரோசலைந்தின் பிதா)]

51. திருமண மாகிக் கீதத் தீமொலி பரவுங் காலே
சருவிடத் தானே யோடு, தமயனை யறுக்க வெண்ணி,
வருகிற விறைவ ன்றொகு வழியினில் முதிய நீத்தோன்
திரவுள மாகத் தோன்றித் தீவினைக் குணத்தை மாற்ற,

[இதுமுதல் இருபாக்கன் ஒருதொடர். தீம்லி = இனிய
ஓசை; தானே = சேனை; அறுக்க = வெட்ட; நீத்தோன் =
தூஷி]

52. துறவறம் புதல் முன்னர் தூரத்திய தமயன் நாட்டை
மறுபடி யளித்த செய்தி மன்னனுக் குரைக்கத் தூதன்,
உறவினர் சமேத மாக வுரியவன் மகிழ்ச்சி கொள்ளத்
திறமதாய் முடிந்த திந்தத் தீஞ்சுவைக் கதையித் தோடே.

[உரியவன் = (நாட்டுக்குச்) சொந்தக்காரன் = நாடு கிழ
வோன்; தமயன் = தமையன் (இடைப்போலி); சமேதம் =
உடன் இருத்தல்; உரைக்கத்தூதன் = தூதன் உரைக்க.]